

ut saepe de ipso populo dictata suggesta profuerint. (Ad Martyres, I. Oehler, I. p. 3).

2. Eam (poenitentiam), tu peccator mei similis (immo me minor, ego enim praestantiam in delictis meam agnosco) ita invade, ita amplexare, ut naufragus alicujus tabulae fidem. (De Poenitentia, IV, 2).

Da ne citiramo druga mjesta ovakova zvuka, spominjemo samo na pr. De Poenit. VI, I; XII, 9; De Baptismo (Oehler, I. 628); De Oratione XX. (Oehler, I, 573); De cultu feminarum II. (Oehler I, 714); II, VIII. (Oehler I, 725). Najvažnije bi svakako bilo za Kocha, po mnijenju g. profesora De Labriolle-a, mjesto: Ancillae dei vivi, conservae et sorores meae, quo jure deputor vobiscum, postremissimus equidem eo jure conservitii et fraternitatis, audeo ad vos facere sermonem, non utique affectionis, sed affectioni procurans in causa vestrae salutis. No kako iz ovoga tako i iz ostalih zaključuje De Labriolle opravdano: Iz svih ovih tekstova nijedan nema odlučive važnosti u ovom prijepornom pitanju.

Jednako pobija De Labriolle i druge Kochove razloge. Ne smeta dakle, što su i neki vrsni patrolozi kao Bardenhewer i Rauschen pristali za Koch-om. Koch-ovi razlozi ne zadovoljuju nas. Nama je još uvijek mjerodavan stavak sv. Jeronima o Tertulijanu. To mnijenje zastupaju i mnogi današnji glasoviti pisci kao: John Chapman, Paul Monceaux, Adolf Harnack i Georg Grützwacher, pa eto i prof. De Labriolle.

A. L. Gančević, O. F. M.

Biblijska bilješka.

Stiglmayr Joseph, S. J.: **Kirchenväter und Klassizismus.** Stimmen der Vorzeit über humanistische Bildung. Freiburg i B.: Herdersche Verlagshandlung. 1913. 8ini. str. 104.

I prvašnji kršč. pisci rado su se bavili sa starim piscima poganskih vijekova. Ljubav, način i uspjeh, kojim su se crkveni oci njima bavili, nam donosi isusovac Stiglmayr u ovom djelu. Knjiga sadržaje dva velika poglavlja, od kojih u prvomu govori o grčkim crkovnim piscima, a u drugomu o latinskim. Obadva poglavlja sadržaju više paragrafa, gdje su nam prikazana u kratko djela i rad tih pisaca pogledom na klasicizam. Prvo poglavlje završuje sa Sinezijom Cirenskim, dočim drugo s Gr-gurom Velikim. Ovo poučno djelo od Stiglmayr-a najveselije će pozdraviti ljubitelji ranije krščanske književnosti.

A. L. Gančević, O. F. M.